

SPORTUL POPULAR

Organ al Uniunii de Cultură Fizică și Sport din R. P. Română

IUL XIII—Nr. 3322 * Sămbătă 13 decembrie 1958 * 8 pagini 25 bani

În zilele lui decembrie 1918

În 1918... Războiul pustiitor luase sfârșit. Lăsase în urmă foamea, jalea și izeria. Jertfa celor 800.000 de soldați care pieriseră pe cimpurile de război se arătase zadarnică. Nimic nu îmbunătățise în viața muncitorilor și a țăranilor săraci, care așteptau ordinând „cel leal” să-și respecte datoriile ce le făcuse de a crea condiții mai bune de viață pentru muncii. Dar prusacul Ferdinand era „cel leal” numai față de moșierii și afaceriștii din jurul tronului și de protectorii săi din Apus. Toți aceia duceau un trai de huzur, fără să se gândească de viața chinată a poporului. În schimb, înspăimânta pe rege, ca pe boierii și fabricanții ce-l înconjurau: Revoluția din Rusia. Mai mult, în zilele revoluției se simțea și la noi. La noi, cu un an înainte, muncitorii nu erau decât în semnul solidarității cu muncitorii Marii Revoluții Socialiste din Octombrie. Grevele și demonstrațiile erau făcute cu și mai mare vigoare. În ziua de 13 Decembrie 1918 în București, pe Valea lui Ileana și în alte centre muncitorești, s-au desfășurat grevele țăranilor nu pentru nimic bun pentru asupritorii lor. În acele zile de început de decembrie 1918, Bucureștiul fierbea. Șase zile de greve și demonstrații au avut loc pe străzile Capitalei. În ură și în furie cinci mii de muncitori de la Recâșca li se adaugă tipografilor de

la atelierelor „Sfetea” și „Minerva”, care refuzaseră să tipărească calomniile debitate de burghezo-moșierii la adresa tinerei Republici Socialiste. Din jur vin știri despre grevele din Valea Prahovei, din Moldova și Ardeal. Manifestanții, purtând steaguri roșii, strigă lozinci de luptă. „Să fie oare ajunul revoluției?” — se întreba îngrozit ministrul de finanțe, văzând în dimineața de 13 Decembrie mulțimea de demonstrații și greviști care înconjurase Ministerul Industriei, prezentând revendicări. Chiar regele prusac, în dimineața aceleiași zile, fusese oprit pe calea Victoriei de muncitorii care se îndreptau spre sediul sindicatelor și care i-au dat drumul strigând: „Să treacă mai întâi majestatea sa — poporul!” Din mahalalele foamei și mizeriei, lungi coloane cenușii se scurgeau către centrul Capitalei, strigând: „Jos starea de asediu”, „Trăiască revoluția rusă!”, „Pământ țăranilor!”, „Vrem pâine!”

Gvernul refuză orice tratative. În schimb, el pregătește în pădurea Băneasa trupele reprimării. Soldații regimentului de gardă 9 Vinători, de sub comanda generalului-căpitan Mărgineanu, li se dă să bea țuică. Ei sînt aduși în Piața Teatrului. Li se ordonă să tragă. Dar miinile rămîn tremurînde pe arme. Piața răsună de un cîntec răscolitor. Este un cîntec de du-

re, dar demu al celor năpăstuiți. „Fraților soldați — nu ne împușcați! Noi vă sîntem frați, frați îndurerați...” Din spate năvălesc ofițerii cu călăii Mărgineanu și Ștefănescu în frunte. „Trageți mă, că vă împușc!” Și salvele de foc ucigător pornesc, secerînd viețile celor care cereau dreptul la un trai mai omenesc. Un muncitor voinic își stîrșie cămașa și dezgolindu-și pieptul strigă: „Trageți, ticăloșilor!”

... Au fost peste 100 de morți. Sediul sindicatelor a fost devastat. Sute de tovarăși, printre care și Frimu, sînt arestați și schingiuți. Mulți dintre ei își pierd viața în urma groaznicelor torturi la care sînt supuși. Așa a pierdut clasa muncitoare din țara noastră pe devotatul ei fiu, I. C. Frimu, neînfricat luptător pentru cauza dreaptă a poporului nostru.

În zilele lui decembrie 1918, în Piața Teatrului a curs sînge din sîngele poporului nostru, sînge care curse și mai înainte, în 1907 și care avea să mai curgă la Grivița în 1933 cînd bravii ceferiști au dat, pentru un moment, calea fascismului!

Dar călăii din Piața Teatrului și urmașii lor n-au putut birui voința poporului. Mișcarea muncitorească revoluționară din țara noastră a câștigat bătălia de la 13 Decembrie 1918, deoarece mase tot mai largi s-au alăturat luptei împotriva regimului burghezo-moșieresc. În 1921 a luat ființă Partidul Comunist Român, sub conducerea căruia oamenii muncii din țara noastră au dus lupta împotriva exploataților obținînd victoria în zilele lui august 1944.

Astăzi, la 40 ani de la evenimentele sîngeroase din 13 Decembrie, oamenii muncii din patria noastră, conduși de partid, cîntesc memoria celor căzuți în decembrie 1918, prin muncă și luptă pentru viața nouă pe care o trăim, pentru socialism.

N. T. GRIGORESCU

Sportivi cu care ne mindrim

Maestrul emerit al sportului DINU CRISTEA este unul dintre cei mai iubii sportivi ai țării noastre. La 47 de ani, după trei decenii de activitate sportivă, el continuă să fie prezent la startul întrecerilor atletice, oferind un minunat exemplu tineretului.

(Foto: D. Rotaru)

PE TEREN...

În regiunea Pitești — ca și în celelalte părți ale țării — s-au făcut multe lucruri bune în ultima vreme. Nimic nu s-a realizat însă așa peste noapte. A fost nevoie de muncă, de entuziasm... Printre celelalte acțiuni care au contribuit la dezvoltarea sportului piteștean trebuie consemnată la loc de frunte și întărirea legăturii activiștilor sportivi cu masele de tineri din colectivele sportive. Succesele obținute în această direcție ni se par deosebit de importante, cu atât mai mult cu cât regiunea Pitești cuprinde aproape 400 de colective sătești și cum era și normal, lipsa unei permanente legături cu terenul explica în bună măsură și inactivitatea multor colective sătești. Acum însă activiștii consiliului regional U.C.F.S. Pitești duc într-adevăr muncă de activiști. Rar mai vezi câte unul rămas la biroul său și acela cu treburi bine justificate. Ceilalți, pe teren! În ultimele săptămîni activiștii sportivi piteșteni au ajutat mult

activitatea colectivelor sportive sătești din Stoicănești, Sprincenata, Stolnici, Filfani, Văidăeni, Brezoii, Costești, Priseaca, Golești, Corbu etc.

Pitește, simpla deplasare a unui activist sportiv pe teren nu înseamnă sărăci fac activiștii consiliului regional U.C.F.S. Pitești. Fiecare dintre ei pleacă în comunele de care răspunde, se deplasează după un complet instructaj de probleme concrete ale muncii sportive.

Stringerea puternică a legăturii cu colectivele sătești a avut drept rezultat creșterea masivă a numărului de membri ai U.C.F.S., întărirea organizatorică a colectivelor sportive, întărirea bazei materiale etc.

Pînă nu de mult activiștii sportivi erau obișnuși să stea cu săptămînilor în birou și să conducă munca sportivă cu telefonul în mînă. Întrebat, fiecare activist răspundea că are de rezolvat „probleme importante”. Acțiunea de reorganizare a mișcării sportive a cerut însă pe lângă alte lucruri și înlăturarea unor asemenea practici, a atitudinilor de comoditate, superficialitate etc. Este o nouă victorie a acțiunii de reorganizare.

— d. g. —

Știrile ZILEI

ASCHET

Data meciului R. P. Română Franța

Întîlnirea internațională dintre reprezentativele R. P. Române și Franței va desfășura la 10 ianuarie 1959. Meciul va avea loc în orașul Mulhouse.

ALTERE

Intîlnirea R. P. Română — R. P. Ungară la Orașul Stalin. Întîlnirea română de haltere a anunțat intîlnirea de haltere dintre re-

prezentativele R. P. Române și R. P. Ungare care urma să se dispute la București, la 20 decembrie, va avea loc la aceeași dată, dar la Orașul Stalin.

PATINAJ

Sportivi romîni invitați în U.R.S.S.

La concursul de patinaj viteză (masculin și feminin) care se organizează anual la Alma Ata, în U.R.S.S., au fost invitați 10 sportivi romîni. Concursul va avea loc în luna ianuarie.

Tineri sportivi, fruntași în muncă

Marin Fronea, cismar la întreprinderea „Kirov”, jucător de volei, își îndeplinește cu cea mai mare seriozitate și cea mai mare conștiințiozitate sarcinile. În permanență el reușește să dea produse de bună calitate depășindu-și cu regularitate planul la fabricarea de țesături pe calapod, unde îl vedem în imaginea de față.

Printre muncitoarele Institutului de seruri și vaccinuri „Pasteur” din Capitală care obțin în aceste zile frumoase succese în producție este și tînăra laborantă Margareta Cuniță, jucătoare de handbal. Iată-o în laboratorul de vaccinuri „cristal violet”, coordonînd o nouă serie de preparate.

Candidatul de partid Ovidiu Mănescu este unul din cei mai destoinici muncitori din secția „țevi și bare” a uzinei „Boleslaw Bierut”. El își depășește lunar angajamentele de producție cu 15—20 la sută. În același timp, Ovidiu Mănescu este unul din boxerii de nădejde ai clubului sportiv „Laminorul”.

Deseori fruntaș în producție, utemistul Constantin Nicolae, turnător la uzinele „Mao Tzedun” și component al echipei de rîgbi a uzinei — campioană republicană de juniori din acest an — înregistrează noi și importante succese în muncă.

